

sagde, at jeg havde sagt, at Lovforslaget gælder jo Børn, der har mistet deres Forsørger, og efter at jeg havde udtalt dette, var det fuldkommen skævt ogsaa at anbefale at lade Lovforslaget faa den Virkning, at Børn af Enkemænd kunde komme i Betragtning, thi her var Forsørgeren jo ikke død. Jeg sagde udtrykkelig, at Lovforslaget gælder Børn, der har mistet deres Forsørger, og Børn, der har mistet deres Moder. Dermed er det jo altsaa givet, at det ærede Medlems Udtalelser dette Forhold vedrørende var ganske overflødige.

Saa sagde det ærede Medlem, at det maatte i høj Grad beklages, at jeg ikke havde bidraget noget som helst til at faa det Spørgsmaal, her er Tale om, ordnet paa tilfredsstillende Maade. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem har nogen særlig Grund til at fremhæve det, eftersom jeg i Fjor forelagde et Lovforslag og derefter, efter at det ærede Medlem ikke havde været i Stand til at stille Ændringer til det, saa at det kunde blive omarbejdet til den Skikkelse, som det ærede Medlem ønskede, har ladet dette Arbejde udføre, saaledes at jeg nu er i Stand til at tilstille Udvalget et saadant Forslag, saa snart det begynder sit Arbejde. Derefter synes jeg ikke, det ærede Medlem har nogen som helst Ret til at sige, at jeg ikke har bidraget noget til at faa Arbejdet udført paa forsvarlig Maade, tværtimod.

Men det ærede Medlem skal jo nu en Gang kritisere Lovforslaget; det synes at være saaledes, at hvad enten det skal være paa den ene eller den anden Maade, skal der øves Kritik og gøres de flest mulige Indvendinger, og jeg føler mig fuldkommen overbevist om, at hvis Forholdet havde været dette, at jeg havde forelagt et helt nyt Lovforslag, uagtet det, jeg forelagde i Fjor, ikke blev behandlet til Ende i det Udvalg, der blev nedsat, hvis jeg med andre Ord havde fremsat det Forslag, som jeg har ladet udarbejde, vilde det ærede Medlem være staaet op og have sagt: Der kan man se, den højtærede Minister har nu fuldstændig kasseret det Forslag, der blev fremsat i Fjor, og møder nu med et helt nyt Forslag; en Mand, der handler saaledes, kan man naturligvis ingen Hensyn tage til, o. s. v. Saaledes vilde han utvivlsomt have stillet sig, det vilde i alt Fald have været fuldkommen i Overensstemmelse med den Holdning, han hidtil har indtaget overfor de Forslag, der er blevet fremsat af mig.

Det ærede Medlem Hr. Parkov gjorde den Bemærkning, at jeg havde sagt — og det var han glad ved —, at den gældende

Lov var anvendelig. Ja, den er selvfølgelig anvendelig, den bliver jo anvendt, og der bliver aarlig brugt et Par Millioner efter Loven; men den er ikke anvendelig paa en saadan Maade, at man kan sige, at den virker tilfredsstillende, den virker i høj Grad utilfredsstillende. Det ved det ærede Medlem ogsaa fra sin Virksomhed som Kommunalmand. Alle, der har med Lovens Administration at gøre, ved, at Loven virker i høj Grad uheldigt i mangfoldige Tilfælde, og det er ogsaa derfor, man foreslaar den ændret.

Det ærede Medlem sagde, at det var meget betænkeligt at møde med et Lovforslag, efter hvilket Udgiften paa en Gang steg fra 2½ Mill. til 9 Mill. Kr. Selvfølgelig er det en betydelig Stigning, men det ærede Medlem Hr. Parkov maa erindre, at dersom Loven havde været saaledes, som den rettelig burde være, vilde Udgiften have været en helt anden end de 2½ Mill. Kr. Forholdet er det, at der overhovedet slet ingen Stigning har kunnet spores i Udgiften i de senere Aar, fordi man ikke har kunnet anvende Loven selv i saadanne Tilfælde, hvor man fra alle Sider har maattet erkende, at det var urimeligt, man ikke kunde anvende den. Derfor er det, at Udgifterne ved Lovens Administration hidtil har været saa smaa.

Jeg tør vel alligevel, til Trods for at det ærede Medlem har sine store Betænkeligheder, tro; at man vil medvirke til, at vi faar dog et nogenlunde Resultat ud af det Arbejde, som skal udføres i Udvalget for at give Lovforslaget en heldig Form.

Formanden: Det ærede Medlem Fru Helga Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Helga Larsen: Jeg vil til det ærede Medlem Hr. Kragh sige, at naar det ærede Medlem mente, det var den haarde Nød, der i 1919 drev Venstre til enstemmigt at vedtage Loven, saa er den haarde Nød ogsaa til Stede i dette Øjeblik, for der er virkelig haard Nød i mange fattige Enkers Hjem, Enker, som har faaet Afslag, fordi de er over Trangsgrensen, og den haarde Nød maa ligesaa godt kunne samle os nu som i 1919. Yderligere skal jeg sige til det ærede Medlem, at jeg husker udmærket godt, at han i Udvalget stillede et Forslag, som var ganske ubrugeligt, Folk, der havde Forstand paa det, sagde, det var umuligt at arbejde efter.

Ser vi paa det sidste Statsregnskab, viser det sig, at der er opført 1 380 000 Kr.